

Lieta C-263/20**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 15. jūnijs

Iesniedzējtiesa:*Landesgericht Korneuburg* (Austrija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 26. maijs

Prasītāja:*Airhelp Limited***Atbildētāja:***Laudamotion GmbH*

[..]

AUSTRIJAS REPUBLIKA

Landesgericht Korneuburg [Korneiburgas apgabaltiesa]

[..]

Landesgericht Korneuburg kā apelācijas tiesa [..] lietā, kurā prasītāja ir *Airhelp Limited*, Centrālā Honkonga [*Central Hong Kong*], [..] un atbildētāja – *Laudamotion GmbH*, 2320 Švehata [*Schwechat*], [..] par **500 EUR** [..], ņemot vērā apelācijas sūdzību par *Bezirksgericht Schwechat* [Švehatas pirmās instances tiesas] 2019. gada 19. decembra spriedumu, [..] pieņēma

I ē m u m u

[I] saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus **prejudiciālus jautājumus:**

[1] Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu

pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (turpmāk tekstā – “Pasažieru tiesību regula”), 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka **pasažierim ir tiesības uz [oriģ. 2. lpp.] kompensāciju, ja izlidošanas laiks no sākotnēji paredzētajiem plkst. 14.40 tiek pārcelts uz tās pašas dienas plkst. 8.25?**

[2] Vai Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta i)–iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka **pārbaude, vai pasažieris tiek informēts par atcelšanu, ir jāvērtē tikai saskaņā ar šo tiesību normu un ka tiem ir pretrunā tādu valsts tiesību par paziņojumu pienākšanu piemērošana, kas ir tikušas pieņemtas, transponējot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību), un kurās ir paredzēta pienākšanas prezumpcija?**

[3] Vai Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta i)–iii) apakšpunkts un Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka **gadījumā, ja pasažieris rezervē lidojumu, izmantojot rezervācijas platformu, un ir darījis zināmu savu telefona numuru un e-pasta adresi, taču rezervācijas platforma ir pārsūtījusi gaisa pārvadātājam telefona numuru un rezervācijas platformas automātiski ģenerētu e-pasta adresi, paziņojums par lidojuma pārcelšanu uz agrāku laiku piegāde pa automātiski ģenerēto e-pasta adresi ir jāvērtē kā paziņojums par pārcelšanu uz agrāku laiku vai attiecīgi tā pienākšana, arī ja rezervācijas platforma gaisa pārvadātāja paziņojumu pasažierim nepārsūta vai pārsūta novēloti? [oriģ. 3. lpp.]**

[II] Tiesvedība tiek apturēta līdz brīdim, kad tiks saņemts Eiropas Savienības Tiesas prejudiciāls nolēmums [...].

P a m a t o j u m s

Pasažieri M**** 0**** un G***** P*****, kuru dzīvesvieta atrodas Čehijas Republikā, rezervēja atbildētājas lidojumu OE 503 2018. gada 14. jūnijā no Palmas de Maļorkas [*Palma de Mallorca*] (PMI; Spānija) uz Vīni (VIE; Austrija). Plānotais izlidošanas laiks bija plkst. 14.40 un plānotais ielidošanas laiks – plkst. 17.05. Pasažieri izmantoja tiešsaistes platformas k*****.com rezervācijas sistēmu. Tiesai ir zināms, ka rezervācijas platformas administratora juridiskā adrese atrodas Čehijas Republikā. Viņi norādīja šādu e-pasta adresi: m* * * * *.o** * * * @gmail.com. k*****.com pasažieru vārdā veica rezervāciju, un rezervācijas procesā tika ģenerēta īpaši šai rezervācijai paredzēta e-pasta adrese, kura gaisa pārvadātāja sistēmā tika saglabāta kā saziņas e-pasta adrese un konkrētajā gadījumā bija šāda: 6703421@hositojsmezasemy.com. Cita e-pasta adrese netika saglabāta un gaisa pārvadātājam nebija arī zināma.

Prasītāja lūdz tai atzīt tiesības uz 500 EUR un norāda, ka pasažieriem ir tiesības uz kompensāciju atbilstoši Pasažieru tiesību regulas 7. pantam (attiecīgi 250 EUR apmērā katram, kopā tātad) 500 EUR apmērā. Šo prasījumu viņi esot cedējuši prasītājai ar 2018. gada 12. oktobra paziņojumu par cesiju. Prasītāja norāda, ka, pirmkārt, lidojums kavējās vairāk nekā trīs stundas, un, otrkārt, kompensācija pienākas, pamatojoties arī uz lidojuma pārcelšanu uz agrāku laiku par vairāk nekā sešām stundām, par ko pasažieri tika informēti 2018. gada 10. jūnijā, tātad mazāk nekā septiņas dienas **[oriģ. 4. lpp.]** pirms lidojuma. Atbildētājai visu saglabāto e-pasta adresu gadījumā būtu bijis viegli noskaidrot, kuras rezervācijas ir notikušas, izmantojot platformu k*****.com. Platforma esot ceļojumu rīkotājs. Gaisa pārvadātāja uzdevums esot pārlicināties par līgumpartnera identitāti. Automātiski ģenerētu e-pasta adresu gadījumā tas esot acīmredzams.

Atbildētāja apstrīd prasību pēc būtības un apmēra, lūdz noraidīt prasību un norāda, ka lidojums neesot kavējies vairāk nekā trīs stundas, bet gan tikai 29 minūtes. Par lidojuma pārcelšanu uz agrāku laiku esot ticis paziņots pa e-pastu 2018. gada 23. maijā. Atbildētājai neesot bijis iespējams tieši sazināties ar pasažieriem, jo tai nav tikusi pārsūtīta kontaktinformācija. Tas neesot bijis pieļaujams datu aizsardzības apsvērumu dēļ; tai neesot līgumattiecības ar k*****.com. k*****.com neesot ceļojumu rīkotājs vai ceļojumu birojs. k*****.com veicot rezervācijas atbildētājas sistēmās, pret tās gribu uzdoties par pasažieri. Atbildētāja nevarot secināt, ka k*****.com pa pašas ģenerēto e-pasta adresi saņemtu rezervācijas apstiprinājumu, iekāpšanas kartes un citu informāciju. k*****.com izmantošana esot attiecināma uz pasažieri. No avioliņijas nevarot sagaidīt saglabātas e-pasta adreses pārbaudīšanu saistībā ar tās faktisko īpašnieku vai detektīvam raksturīgu pasākumu veikšanu, lai uzzinātu attiecīgā pasažiera faktisko e-pasta adresi.

Bezirksgericht Schwechat, kurā prasība tika celta kā pirmās instances tiesā, ar pārsūdzēto **spriedumu** noraidīja prasību. **[oriģ. 5. lpp.]**

Tā līdz ar iesākumā izklāstītajiem neapstrīdētajiem faktiem konstatēja, ka atbildētājai nav līgumattiecību ar rezervācijas platformu k*****.com un k*****.com nav arī piekļuve atbildētājas rezervācijas sistēmai. Atbildētāja, aplūkojot katru atsevišķo rezervāciju, it īpaši šajā nolūkā saglabātās e-pasta adreses, varētu secināt, ka tādas e-pasta adreses gadījumā kā šajā gadījumā, ļoti iespējams, ir runa par automātiski ģenerētu e-pasta adresi. Taču, tā kā ienākošās rezervācijas, ņemot vērā rezervāciju daudzumu (apmēram, 20 000 dienā), darbinieks neatver atsevišķi un nepārbauda, atbildētāja sākotnēji nevarot atšķirt rezervāciju, kas ir tikusi veikta izmantojot k*****.com, no tām, kuras ir veikuši pasažieri paši. Nevarot konstatēt, vai ir tehniski iespējams, neatverot atsevišķi katru rezervāciju, uzzināt, vai rezervācija ir tikusi veikta, izmantojot k*****.com; tāpat nevarot konstatēt, vai atbildētājai ir tehniski iespējams novērst, ka var tikt veiktas rezervācijas, izmantojot k*****.com. Ja tiek mainīti lidojuma laiki, atbildētāja pasažierus vispirms informējot pa e-pastu. Ja tas neizdodas, atbildētāja mēģina sazināties citā veidā, piemēram, atbildēja nosūta arī sms uz paziņoto telefona numuru. Atbildētāja 2018. gada 23. un 29. maijā uz k*****.com

automātiski ģenerēto e-pasta adresi nosūtīja informāciju par pārcelšanu uz agrāku laiku. Paziņojumi tika attiecīgi veiksmīgi piegādāti. Atbildētāja pieņēma, ka tā ir informējusi pasažierus par lidojuma laika izmaiņām. Pasažieris M***** 0***** 2018. gada 10. jūnijā uz savu (parasto) e-pasta adresi m** * * *.o** * * * @gmail.com saņēma e-pastu no tickets@k*****. com, kurā viņš tika informēts par **[oriģ. 6. lpp.]** jauno izlidošanas laiku plkst. 8.25 nevis plkst. 14.40. [...] Citus konstatējumus, it īpaši jautājumā, kad uz agrāku laiku pārceltais lidojums beidzās, pirmās instances tiesa neizdarīja. Tā arī neanalizēja jautājumu, vai pasažieri zināja vai viņiem bija jāzina, ka viņiem tika piešķirta automātiski ģenerēta e-pasta adrese, un vai un ciktāl pasažieriem būtu bijusi iespēja piekļūt informācijai, kas tika nosūtīta uz automātiski ģenerēto e-pasta adresi.

Par šo spriedumu prasītāja iesniedza iesniedzējtiesā **apelācijas sūdzību**, lūdzot grozīt pārsūdzēto spriedumu tādējādi, ka prasība tiek apmierināta. Prasītāja it īpaši norāda uz Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) 2017. gada 11. maija spriedumu lietā C-302/16 *Krijgsman* un uzskata, ka ir jānodrošina, ka tiek identificēts pasažieris, kura lidojums pirms atcelšanas ir ticis rezervēts ar kādas trešās personas starpniecību. Gaisa pārvadātājam esot pienākums pierādīt notikušo informēšanu un apstākli, ka tas nevarēja pārbaudīt, vai e-pasta adresi ir norādījis pasažieris.

Atbildētāja lūdz noraidīt apelācijas sūdzību. Tā vēršas pret Tiesas 2017. gada 11. maija sprieduma lietā C-302/16 *Krijgsman* piemērošanu, norādot uz apsvērumu, ka gaisa pārvadātājs varēja pieņemt, ka paziņotās e-pasta adreses gadījumā runa ir par pasažieru e-pasta adresi. Atbildētāja neesot pieņēmusi, ka tā ir informējusi ceļojumu biroju. Pasažieri un nevis gaisa pārvadātājs esot atbildīgi par to, ka rezervācijas procesā tiek nodota kontaktinformācija **[oriģ. 7. lpp.]**, kas nepieder pasažieriem.

Visbeidzot atbildētāja savā **atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību** norāda, ka plānotā lidojuma pārcelšana par vairākām stundām uz agrāku laiku nevar tikt pielīdzināta atcelšanai.

Iesniedzējtiesa kā **apelācijas tiesa** tiek aicināta otrajā un pēdējā instancē izlemt par prasītājas prasījumiem. Tai šajā ziņā, pamatojoties uz valsts procesuālajās tiesībās ietvertajām tiesību normām [...], ir jāaprobežojas ar tiesību jautājumu pārbaudi. Tai ir jāvērtē, vai lidojuma pārcelšana uz agrāku laiku rada tiesības uz kompensāciju, tāpat kā tas ir lidojuma atcelšanas gadījumā (pirmais jautājums). Pēc tam ir jāvērtē, vai ir jāuzskata, ka pasažieri faktiski ir tikuši informēti par atcelšanu (otrais un trešais jautājums).

Iespējami ir turpinājumā aprakstītie risinājumi.

[a] Ja atcelšana nav konstatējama, tiesības uz kompensāciju izpildījuma pilnīgas vai daļējas nenotikšanas dēļ ir izslēgtas. Tāpēc spriedums būs jāatceļ un pirmās instances tiesai būs jāpārbauda fakti no jauna nevis saistībā ar atcelšanu, bet gan apgalvoto un nepārbaudīto kavēšanos.

[b] Ja atcelšana ir notikusi un informēšana ar 2018. gada 23. maija e-pastu ir jāuzskata par pasažieru informēšanu par lidojuma 2018. gada 14. jūnijā atcelšanu, nepastāv tiesības uz kompensāciju saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punktu. Arī šajā gadījumā pārsūdzētais spriedums būs jāatceļ; pirmās instances tiesai būs jāpārbauda fakti no jauna saistībā ar apgalvoto un nepārbaudīto kavēšanos.

[c] Ja informēšana ar 2018. gada 23. un 29. maija e-pastu nav jāuzskata par pasažieru informēšanu par lidojuma 2018. gada 14. jūnijā atcelšanu [oriģ. 8. lpp.], pasažieri tika informēti tikai 2018. gada 10. jūnijā (ar k*****.com e-pastu). Tā kā aizstājošais pārvadājums bija vairāk nekā stundu pirms plānotā izlidošanas laika un tāpēc bija ārpus Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzētās laika robežas, pārsūdzētais spriedums būs jāgroza un prasība būs jāapmierina.

Par prejudiciālajiem jautājumiem.

Par [pirmo] jautājumu

Pasažieru tiesību regulā ir paredzētas tiesības tādas izpildījuma pilnīgas vai daļējas nenotikšanas gadījumā kā iekāpšanas atteikums, atcelšana vai kavēšanās. Lidojuma pārceļšana uz agrāku laiku netiek reglamentēta.

Prasītāja pirmās instances tiesvedībā balstījās uz Vācijas *Bundesgerichtshof* [Federālās augstākās tiesas] (turpmāk tekstā – “*BGH*”) paziņojumu presei Nr. 89/2015, X ZR 59/14. *BGH* gan taisīja tās 2015. gada 9. jūnijā pasludināto spriedumu, pamatojoties uz gaisa pārvadātāja prasības atzīšanu, un nolēmumā neizdara citus apsvērumus. Tomēr *BGH* savā paziņojumā presei norāda uz sākotnējo senāta vērtējumu, atbilstoši kuram plānotā lidojuma ne maznozīmīga pārceļšana uz agrāku laiku var pamatot tiesības uz kompensāciju saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 7. panta 1. punktu. Atteikšanās no sākotnējā lidojuma plāna notiek arī tad, ja lidojums tiek pārceļts par vairāk stundām uz agrāku laiku.

Turpretim atbildētāja savā atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību balstās uz *Handelsgericht Wien* [Vīnes Komerctiesas] 2018. gada 13. novembra spriedumu 1 R 285/18k [..], atbilstoši kuram noteikumu par atcelšanu analoga piemērošana nevar notikt pretēji mērķim pieļauta tiesiskā regulējuma roba dēļ. Regulas mērķis esot reglamentēt nevis lidojuma pārceļšanu uz agrāku laiku, [oriģ. 9. lpp.] bet gan virspārdošanas dēļ nenotikušu pārvadājumu. Ir jānorāda, ka *Handelsgericht Wien* balstās uz *Amtsgericht Hannover* [Hannoveres pirmās instances tiesas] (Vācija) (2013. gada 3. decembra) spriedumu 561 C 3773/13. Šajā ziņā runa ir par pirmās instances nolēmumu lietā, kura galu galā noslēdzās ar *BGH* spriedumu par prasības atzīšanu.

Iesniedzējtiesa sliecas atbalstīt *BGH* risinājumu un pieņem, ka, pārceļot lidojumu uz agrāku laiku, notiek atteikšanās no sākotnējā lidojuma plāna un tādējādi lidojuma atcelšana.

Ņemot vērā dažādās Savienības valstu tiesu sniegtās interpretācijas, apelācijas tiesai ir tiesības un pienākums uzdot jautājumu Tiesai. Līdzīgi jautājumi Tiesai tika uzdoti jau lietās C-79/14 un C-345/19, taču šīs lietas pa šo laiku ir tikušas izslēgtas no reģistra. Līdzīgi lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek izskatīti lietās C-10/20 *Flightright* un C-188/20 *Azurair*.

Par [otro] jautājumu

Vērtējot, vai pasažieri par pārcelšanu uz agrāku laiku tika informēti, nozīme ir turpinājumā norādītajām valsts tiesību normām.

Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch [Civilkodeksa] (turpmāk tekstā – “*ABGB*”) 862.a §, [...] (spēkā esošajā kopš 1916. gada negrozītajā redakcijā) ir formulēts šādi:

“Pieņemšana tiek uzskatīta par notikušu laikus, ja apsolījuma veicējs paziņojumu ir saņēmis apsolījuma pieņemšanas termiņā. Pat ja tas ir noticis novēloti, līgums stājas spēkā, ja apsolījuma veicējam bija jāatzīst, ka paziņojums par pieņemšanu tika nosūtīts laikus, un tieši pirms līguma laušanas otrai līgumpusei uz to nenorāda nekavējoties.” [orig. 10. lpp].

E-Commerce-Gesetz [Likuma par e-komerciju] (turpmāk tekstā – “*ECG*”) 12. §, *Bundesgesetzblatt (BGBl)* I Nr. 152/2001, ir formulēts šādi:

“Elektroniski paziņojumi par līgumiem, citi juridiski nozīmīgi elektroniski paziņojumi un elektroniski paziņojumi par saņemšanu tiek uzskatīti par pienākušiem, ja puse, kurai tie ir domāti, parastos apstākļos var tiem piekļūt. Šo noteikumu nevar patērētājam par sliktu apiet ar līgumisku vienošanos.”

Saistībā ar tādu paziņojumu pienākšanu kā lietā aplūkoto gaisa pārvadātāja paziņojumu par lidojuma laika maiņu valsts judikatūrā kopš seniem laikiem tiek piemērots *ABGB* 862.a pants. Tiesību normu attiecībā uz elektroniskiem paziņojumiem papildina *ECG* 12. pants. Atbilstoši dokumentētajai likumdevēja gribai šī tiesību norma atbilst Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 11. panta 1. punkta otrajam ievilkumam, taču ir plašāka par direktīvu tādējādi, ka tajā paredzētais noteikums par pienākšanu attiecas ne tikai uz pasūtījumiem (tātad līguma piedāvājuma vai pieņemšanas paziņojumiem) un saņemšanas apstiprinājumiem, bet gan arī uz visiem citiem juridiski nozīmīgiem elektroniskiem paziņojumiem; turklāt arī tad, ja nav konstatējams informācijas sabiedrības pakalpojums, piemēram, vienkāršas e-pasta paziņojumu apmaiņas gadījumā. Visās šajās tiesību normās ir paredzēta pienākšanas prezumpcija, kas būtībā iestājas brīdī, kad paziņojumam var piekļūt. Turpretim pasažieris saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 5. pantu būtu informēts tikai tad, kad viņš ir saņēmis vienošanos, uz ko norāda Pasažieru tiesību regulas 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) un ii) punkts, kā arī 5. panta 2. punkts.

Tāpēc ir jāpārbauda, vai paziņojuma pienākšana par lidojuma pārcelšanu uz agrāku laiku ir jāvērtē saskaņā ar valsts tiesībām par e-pastu pienākšanu vai

attiecīgi saskaņā ar Direktīvu par **[oriģ. 11. lpp.]** elektronisko tirdzniecību, vai arī jāpiemēro ir tikai Pasažieru tiesību direktīva. Par Direktīvas par elektronisko tirdzniecību un attiecīgo tās transponējošo valsts tiesību normu piemērošanu liecina nepieciešamība saskaņot noteiktus valsts tiesību aktus iekšējā tirgus darbības nolūkā (6. apsvērums). Pēdējo viedokli apstiprina apkalpojošā gaisa pārvadātājā pienākums saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 14. panta 2. punktu atcelšanas gadījumā katram skartajam pasažierim izsniegt rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīti noteikumi par kompensāciju un atbalstu saskaņā ar šo regulu. Turklāt par atšķirīgu gaisa pārvadātāja paziņojumu pienākšanas izpratni liecina tas, ka pasažieriem, kas atrodas ceļojumā, ne vienmēr ir tāda pati piekļuve elektroniskajiem medijiem kā viņu dzīvesvietā. Tāpēc iesniedzējtiesa secina, ka jautājums par pasažiera informēšanu par atcelšanu ir jāvērtē tikai saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 5. pantu.

Ciktāl iesniedzējtiesa var secināt, šis jautājums Tiesas judikatūrā vēl nav ticis noskaidrots.

Par [trešo] jautājumu

Saistībā ar jautājumu par informēšanu vai attiecīgi pienākšanu konkrētajā gadījumā vispirms ir jāveic salīdzinājums ar Tiesas 2017. gada 11. maija spriedumu lietā C-302/16 *Krijgsman*. Tiesa tostarp norāda, ka Pasažieru tiesību regulas 13. pantā ir precizējot paskaidrots, ka tā nekādā ziņā neierobežo apkalpojošā gaisa pārvadātāja tiesības prasīt atlīdzinājumu no ceļojuma rīkotāja vai citas personas, ar **[oriģ. 12. lpp.]** kuru šis apkalpojošais pārvadātājs ir noslēdzis līgumu (spriedums *Krijgsman*, 30. punkts). Ja šim apstāklim ir nozīme lēmuma pieņemšanā, spriedums *Krijgsman* šajā lietā nav piemērojams. Proti, ir skaidrs, ka starp rezervācijas platformu un gaisa pārvadātāju nepastāv līgumattiecības un ka līgumattiecības pastāv tikai starp rezervācijas platformu un vienu no abiem pasažieriem. Tāpēc vajadzētu apsvērt, vērtējot spriedumu *Krijgsman* pēc “spoguļattēla” principa, tiesību uz kompensāciju noliegšanu un norādīšanu pasažierim uz viņa tiesībām saņemt kompensāciju no rezervācijas platformas.

Saskaņā ar Austrijas komentāru par *ECG* 12. pantu principā ir jāpieņem, ka standartizētu e-pasta kontu gadījumā nav konstatējama pienākšana. Personai, kura bez šaubām zina vai kurai ir jāzina, ka viņai ir šāds konts un to necenšas novērst (piemēram, bločēšana vai pārsūtīšana), ir jāļauj pret viņu izmantot tajā iegūstamas ziņas, ja tās ietver nozīmīgas norādes. Tātad attiecīgi paziņojumi ir spēkā arī bez to uzzināšanas (*[..]*). Tā kā visā tiesvedībā nav runa par to, ka pasažierim bija zināms vai arī bija tikai jāzina par automātiski izveidotu e-pasta kontu, viņam nebūtu pienākusi tajā nodota ziņa.

Turpinājumā iesniedzējtiesa konstatē, ka rezervācijas platformai sniegtā informācija principā tiek pārsūtīta pasažierim, tikai informācija par lidojuma pārceļšanu uz agrāku laiku, par kuru ir runa šajā gadījumā, tika pārsūtīta ar novēlošanos. Pasažieris rezervācijas platformai norādīja pareizo e-pasta adresi un

nezināja, ka tā netiek paziņota gaisa pārvadātājam. Gaisa pārvadātājs ar lielām pūlēm būtu varējis secināt, ka runa ir par automātiski ģenerētu [oriģ. 13. lpp.] e-pasta adresi, taču tam noteikti nebija jāsecina no minētā, ka uz to nosūtītas ziņas pasažieri nerasniedz vai sasniedz novēloti. Ņemot vērā, ka saskaņā ar Pasažieru tiesību regulas 5. panta 4. punktu pierādīšanas pienākums saistībā ar jautājumu, vai un kad pasažierim tika paziņots par lidojuma atcelšanu, ir apkalpojošajam gaisa pārvadātājam, iesniedzējtiesa pieņem, ka situācijā, kad nedz pasažierim, nedz gaisa pārvadātājam nevar pārvest automātiski ģenerētās e-pasta adreses izmantošanu, šaubu gadījumā ir jāpieņem, ka gaisa pārvadātājs nav izpildījis savu pienākumu informēt pasažieri par pārcelšanu uz agrāku laiku.

Tā kā šis jautājums Tiesas judikatūrā – ciktāl iesniedzējtiesai tas ir zināms – vēl nav ticis noskaidrots, tiesai bija jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

[..]

Landesgericht Korneuburg, [..]

Korneiburga, 2020. gada 26. maijs

[..]